

δοξείας. Πολλοί όμως εξ αὐτῶν προσβεύοντες ἐν ἑκείνῃ θρησκείᾳ εἰς τὸ φανερόν, ἐκδίδονται εἰς πόρρου δεισιδαιμονίας κατ' οἶκον καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ τόπῳ ἡ συνείδησις τῶν παράττεται ἀπὸ τὴν ἑκείνη ἄλλης τελειοτέρας καὶ λογικωτέρας κατὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν λατρείαν θρησκείας.

ΔΕΚΑΜΕΣΟΜΕΡΗΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῆς Βουλῆς ἐπερωτήθη πρὸς πολλῶν ὁ Κ. Παῖς ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, διατὶ ὁ ἐκδότης τῆς προμηθεύσεως νὰ μὴν τοιοῦτους μὴνας προφυλακίζετο ἐνκαθημενοῖς πλεγμασμένων καὶ νὰ ἀφ' ἑκείνου ὁ δὲ ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπέμελλε εἰς τὰ ἔργα τῶν δικαστηρίων, ὅτι κατ' αὐτὴν ἐκτελεστοὶν ἡ ἀνάκρισις ἐβράχυνε νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς ἐπιταχιστὰ σειράν, προηγούμενον δὲ αὐτῆς ἄλλαι ὑποθέσεις.

Ἐπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1853 συζητεῖται δὲ ἤδη τὸ περὶ καθυστέρουσιν νομοσχέδιον.

ΠΡΩΤΟΝ. — Ἐξέδωκε μετάρρασι τῆς περὶ διαδοχῆς τῆς ἐξουσίας ἐν Λονδίῳ συνθήκης παρὰ τῶν ἀποστόλων τῶν τριῶν συμμάχων δυνάμεων Γαλλίας, Πρωσίας καὶ Ρωσσίας, τὴν ὅποιαν συνεπύγραψαν οἱ τριῖς τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Βαβαρίας σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν ἄρθρων τῶν ἀκολουθῶν.

Οἱ πρίγκιπες τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου οἱ καλοὶ κατὰ τὴν συνθήκην τοῦ 1832 καὶ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ συντάγματος εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ στέμματος Ἑλλάδος ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἀνέυ κατ' εὐθείαν γραμμὴν γυναικῶν καὶ ἀπογόνων, δὲν δύνανται νὰ ἀναβῶσι τὴν θρόνον· Ἑλλὰδος εἰμὴ συμμορφούμενοι μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ συντάγματος ἔχον ὡς ἔπεται.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἀπαιτεῖται ἀποδοῦναι τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς ὁρθοδόξου πίστεως.

Συμφώνως μὲ τὸ ψήφισμα τῆς Ἑλληνικῆς Συντακτικῆς ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσα Ἀμαλία κατὰ τὴν τῆς χρείας τῆς καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν βασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος, ἡ ἀπουσία κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Συντάγματος διαδίδεται τὸν θρόνον.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ αἱ δὲ ἀπαιτήσεις θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ εἰς Λονδὶνον ἐν τῷ ἑξῆς ἐβδομάδιον καὶ, εἰ δυνατόν, ταχύτερον.

Πρὸς δευτέρω τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν καὶ ἐπὶθήκαν τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐν Λονδίῳ τῇ 8 (20) Νοεμβρ. 1852.

Σ. Τρικούπης.

Β. Σέττος (ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐπιδιοκιμασίας).

Α. Βολόβτσης.

Μαλμεισβουρή.

Βρούνωφ.

Λέγεται δὲ ὅτι αἱ ἐπιφυλάξεις τοῦ Βαβαρικοῦ πρέσβους περιωρίζοντο εἰς τρία τινα 1) νὰ ἰσχύῃ καὶ τοῦ λοιποῦ τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλ. 1833 συμπληρωτικὸν ἄρθρον τῆς συνθήκης τοῦ 1832, καθ' ὃ διατάχθη νὰ περιέσχηται ἡ διαδοχὴ καὶ εἰς γυναῖκας, ὅταν λείπωσιν ἄρρενα, ἀνακυκλούμενου τοῦ δικαιώματος εἰς ἀπασαν τὴν Βαβαρικὴν οἰκογένειαν, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ τὰς ἐξ ὑποτοκίας. 2) νὰ μὴ ἐξηγητῇ παρὰ τῆς παρούσης συνθήκης ἡ τοῦ 1832 τοιοῦτοτρόπος, ὥστε νὰ ἀπαιτῇται ἄμεσος ἡ βάπτισις τοῦ διαδόχου. 3) τὸ νῦν ἀποδοδόμενον τῆς ἀντιβασιλεύσεως δικαιώμα εἰς τὴν Ἀναστασίαν Ἀμαλίαν νὰ μὴ ἀφαιρῇ τὰ κεκτημένα ἢ δικαίωμα τῶν συζύγων τῶν εἰς τὴν διαδοχὴν καλούμενων πριγγίπων, δηλ. νὰ μὴ ἀναπληρῇ αὐτὴ τὰς μετέρας τῶν ἀνηλικίων διαδοχῶν.

Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ Συμβούλιον παρέβλεψε τὴν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου οἰκογενειακὴν σύμβασιν τῆς Βαβαρίας, ἥτις περιελάμβανε τὰς παρατηρήσεις ταύτας· ἀλλὰ καὶ ὁ Κ. Τρικούπης δὲν ἐμποδίσθη ἀπ' αὐτὴν νὰ ὑπογράψῃ.

Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Συντάγματος τὸ κανονίζει τὰ τῆς διαδοχῆς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Βασιλέως κατὰ τὰς ἐξ ὑποτοκίας ἡκολούθησε τὴν ἔννοιαν τῆς συνθήκης τοῦ 1832. Ὅθεν καθὼς τὸ ἄρθρον 38 μόνον τὸν θάνατον παραδέχεται ὡς ὅρον τῆς διαδοχῆς ἀπὸ τοῦ Πρ. Λουϊτπόλδου καὶ τῶν τέκνων του εἰς τὸν Πρ. Ἀδαλβέρτον καὶ τὰ τέκνα του, οὕτως καὶ ἡ συνθήκη τοῦ 1832 τὸν αὐτὸν θεωρεῖ ὅρον, ὥστε κατὰ τοῦτο συμφωνοῦσι καὶ σύνταγμα καὶ συνθήκη.

Ἡ συνθήκη τοῦ 1852 παρασιωπᾷ τὸ ἐπεξηγηματικὸν ἄρθρον τῆς συνθήκης τοῦ 1832, δι' οὗ ἡ διαδοχὴ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς γυναῖκας ἐν ἑλλείψει ἀρρένων ὅθεν ἀποκλείει προφανῶς πᾶσαν γυναικοκρατίαν καὶ οὕτε παραδέχεται τὴν ἀναδρομὴν τοῦ δικαιώματος τῆς διαδοχῆς εἰς τὸ τυχαῖον πρόσωπον τῆς οἰκογενείας ἥτοι καὶ εἰς ἀπόγονον τοῦ Βασ. Μαξιμιλιανοῦ π.χ. ἀρ' οὗ ἤθελεν ἀποθάνει ἄτεκνος ὁ Πρ. Ἀδαλβέρτος. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα μεταβαίνει εἰς τοὺς ἄμεσως κατιόντας τῶν νομίμων διαδοχῶν.

Ἐν' ᾧ κατὰ τὰς συνθήκας καὶ τὸ σύνταγμα καλεῖται εἰς τὴν διαδοχὴν ὁ πρίγκιψ Λουϊτπόλδος μὴ δυνάμενος ὁμολογούμενος νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον 40, μένει νὰ ἰδωμεν ἂν παραιτῇται καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὰ τέκνα του καὶ ἂν παραιτήσις τοιαύτη θέλει λυθῇ ὡς ἀρχὴ γενικὴ, ἡ ὡς ἑκτακτόν τι γινόμενον. Ἐν